Monopoly met een misantroop

THEATER ★★★☆☆
Timon van Athene
Gezien op 21/2 in Monty, Antwerpen.
Tournee tot 29/3

Schuif aan bij het *slempersbanket*! Timon is een rijke Athener, een *big spender* die zijn vrienden met buitenissigheden verwent en letterlijk met muntstukken strooit. Als het geld op is, zijn ze plots geen vrienden meer maar schuldeisers. Timon verandert daarop in een misantroop: een vijand van het volk, een ziener die alle hypocrisie doorprikt.
Shakespeares weinig gespeelde tragedie *Timon van Athene* begint uitbundig, maar eindigt somber en donker. Ook bij De Roovers, die hier met de oorspronkelijke bezetting doen waar ze goed in zijn: klassiek repertoire spelen op een consequente en lichtvoetige manier.
Maar veel verder dan een brokkelig stuk vakkundig in elkaar puzzelen en een groteske grondverf meegeven, doen De Roovers niet. Ook al wordt deze voorstelling de inzet van hun *Dollarcyclus,* die onze huidige geldzucht aan de kaak stelt: voor een radicale, krachtige omzetting schrikt het collectief terug. Eén toevoeging permitteren ze zich, via de omweg van de allegorie. Precies op het kantelpunt van het stuk, klinkt een sermoen over het monopolyspel. Want waar sta je, als aan het eind al het geld opnieuw in de doos moet?
De Roovers spelen *Timon van Athene* letterlijk van naaldje tot draadje en scheppen daar zichtbaar plezier in. Wat we zien, in het zog van de alomtegenwoordige Timon (Robbie Cleiren): een bonte parade van vleiers en profiteurs in een vaardige rollenwissel. Van bont wisselen is daarbij voldoende. Een dichter herkennen we aan zijn wilde muts. Hang die aan zijn kin, en hij wordt een baardige senator.
Wat we horen, in pakweg vijf kwartier is woordkunst die soms naar woordkramerij overhelt. Zo jachtig wordt er geschakeld, zo snel jakkeren Shakespeares bespiegelingen voorbij.
De Roovers spuwen hun gal met flair. Maar ze sturen je ook naar huis met tuitende oren van de vloed aan volzinnen.

GEERT VAN DER SPEETEN